

Sygn. akt VIII Ka 350/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 czerwca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Białymstoku VIII Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Krzysztof Kamiński

Protokolant Agnieszka Malewska

z udziałem M. K. z Państwowej Inspekcji Pracy Okręgowego Inspektoratu Pracy w B., po rozpoznaniu w dniu 30 czerwca 2014 r. sprawy Z. J. (1) obwinionego o czynny z art. 283§1 i z art. 283§2 pkt 8 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy na skutek apelacji wniesionej przez oskarżyciela publicznego – Państwową Inspekcję Pracy Okręgowy Inspektorat Pracy w B. od wyroku Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 25 lutego 2014 r. (sygn. akt XIII W 3827/13):

I. Wyrok w zaskarżonej części zmienia w ten sposób, że podwyższa wymiar orzeczonej wobec obwinionego kary grzywny do 4.000-zł. (czterech tysięcy złotych).

II. Zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 400-zł. (czterystu złotych) tytułem opłaty za obie instancje i obciąża go zryczałtowanymi wydatkami za postępowanie odwoławcze w kwocie 50-zł. (pięćdziesięciu złotych).

UZASADNIENIE

Z. J. (1) został obwiniony o to, że:

1. jako pracodawca w Z. J. (2)(...)” w Ł.polecił pracownikowi K. S.cięcie krawędzi desek w sposób niezapewniający bezpieczeństwa pracy, poprzez wykorzystanie do tego celu pilarki nieprzystosowanej do tego rodzaju obróbki, w tym wymuszającej posuw ręczny bez stosowania prowadnicy przy zastosowaniu osłony części piły znajdującej się nad stołem roboczym uniemożliwiającej obserwację procesu/miejsca obróbki, tj. o czyn z art. 283§1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 Kodeks pracy,

2. jako pracodawca w Z. J. (2)(...)” w Ł.nie zabezpieczył do czasu przyjazdu inspektora pracy miejsca ciężkiego wypadku, któremu uległ K. S.w dniu 24.05.2013 r., w sposób wykluczający uruchomienie pilarki do cięcia poprzeczno-wzdłużnego; dokonywanie zmiany położenia elementów maszyny, tj. osłony tarczy piły znajdującej się ponad stołem roboczym oraz prowadnicy; usunięcie ze stanowiska obrabianej na maszynie podczas wypadku deski, w tym nieokazanie jej podczas kontroli tj. o czyn z art. 283§2 pkt 8 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 Kodeks pracy.

Sąd Rejonowy w Białymstoku wyrokiem z dnia 25 lutego 2014r. w sprawie o sygn. akt XIII W 3827/13 obwinionego Z. J. (1)uznał za winnego tego, że jako pracodawca w Z. J. (2)(...) w Ł.dopuścił do tego, że pracownik K. S.wykonywał cięcie krawędzi desek w sposób niezapewniający bezpieczeństwa pracy, poprzez wykorzystanie do tego celu pilarki nieprzystosowanej do tego rodzaju obróbki, w tym wymuszającej posuw ręczny bez stosowania prowadnicy przy zastosowaniu osłony części piły znajdującej się nad stołem roboczym uniemożliwiającej obserwację procesu/miejsca obróbki, co stanowi o czyn z art. 283§1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 Kodeks pracy, a także uznał za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie 2 i za to na podstawie art. 283§1 k.p. w zw. z art. 9§2 k.w. wymierzył karę grzywny w wysokości 1000 (tysiąca) złotych.

Zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 złotych tytułem opłaty oraz kwotę 100 złotych tytułem zryczałtowanych wydatków postępowania.

Od powyższego wyroku, na podstawie art. 103§2 kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia, apelację wniósł oskarżyciel publiczny – Państwowa Inspekcja Pracy Okręgowy Inspektorat Pracy w B.. Rozstrzygnięciu temu, które zaskarżył w części dotyczącej wysokości wymierzonej kary grzywny, zarzucił rażąco niewspółmierność orzeczonej kary w sytuacji, gdy okoliczności podmiotowe i przedmiotowe wskazywały na wysoki stopień szkodliwości przypisanych Obwinionemu wykroczeń; a także błędy w ustaleniach faktycznych, które doprowadziły Sąd I Instancji do nieprawidłowych wniosków polegających na przyjęciu, iż Obwiniony nie polecił sposobu wykonania pracy, który doprowadził do ciężkiego wypadku przy pracy, a jedynie dopuścił do takiej metody działania pracownika.

Wniósł o wymierzenie kary grzywny w wysokości 4000 zł (cztery tysiące zł) lub przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I Instancji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest zasadna i zasługuje na uwzględnienie.

Zarzut rażąco niewspółmierności kary, jako zarzut z kategorii ocen, można podnosić jedynie wówczas, gdy kara jakkolwiek mieści się w granicach ustawowego zagrożenia, nie uwzględnia w sposób właściwy okoliczności popełnionego przestępstwa, jak i osobowości sprawcy, innymi słowy – gdy w społecznym odczuciu jest karą niesprawiedliwą (m.in. wyrok Sądu Najwyższego z 11.04.1985 r., V KRN 178/95, OSNKW 7-8/1985, poz. 60).

Z sytuacją taką mamy do czynienia w niniejszej sprawie.

Sąd orzekający karę za popełnienie wykroczenia winien uwzględnić stopień społecznej szkodliwości czynu, cele kary w zakresie społecznego oddziaływania oraz cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć wobec ukaranego (art. 33§1 k.w.). Przy czym orzekając karę grzywny, powinien nadto wziąć pod uwagę dochody sprawcy, jego warunki osobiste i rodzinne, stosunki majątkowe i możliwości zarobkowe (art. 24§3 k.w.).

Należy zgodzić się z apelującym, że Sąd I instancji orzekając wobec Z. J. (1) karę grzywny nie uwzględnił w stopniu dostatecznym wskazanych wyżej okoliczności, a zwłaszcza stopnia społecznej szkodliwości czynu oraz sytuacji materialnej obwinionego.

Przede wszystkim, jak słusznie stwierdził Sąd I instancji, społeczna szkodliwość przypisanego obwinionemu czynu, którą określają waga naruszonych obowiązków, rodzaj naruszonych reguł ostrożności, a przede wszystkim skutki ich naruszenia, jest znaczna. Z. J. (1), jako pracodawca, miał świadomość tego, że pilarka nie spełniała podstawowych wymogów bhp i tym samym naraża pracowników na niebezpieczeństwo uszkodzenia ciała. Pomimo tego przez długi okres czasu nie podjął żadnych działań zmierzających do przystosowania jej do obowiązujących wymogów (nie opracował nawet szczegółowej instrukcji bhp przy jej obsłudze). W konsekwencji tego w dniu 24 maja 2013 r. doszło do wypadku przy pracy, na skutek którego K. S. doznał poważnych obrażeń prawej dłoni (vide k. 14). Co więcej, bezpośrednio po wypadku podjął działania utrudniające wyjaśnienie jego okoliczności.

Z. J. (1) jest osobą o dosyć wysokim statusie materialnym. Prowadzi działalność gospodarczą ((...)Z. J. (1)), osiągając – jak zadeklarował (k. 73) – dochód w wysokości ok. 3.000-4.000-zł. miesięcznie.

W świetle powyższych okoliczności orzeczone wobec niego kara 1.000-zł. nie jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości przypisanych mu (notabene dwóch) czynów. Nie uwzględnia też stosunków majątkowych, możliwości zarobkowych oraz dochodów obwinionego. Tym samym nie jest w stanie spełnić pokładanych w niej celów, a zwłaszcza w zakresie społecznego oddziaływania, jak też celów zapobiegawczych i wychowawczych.

Dlatego też podzielając stanowisko apelującego, iż karą w pełni realizującą wskazania zawarte w art. 33§1 k.w. i art. 24§3 k.w. będzie kara 4.000-zł. grzywny, należało orzec, jak w pkt. I sentencji niniejszego wyroku.

O kosztach sądowych za postępowanie odwoławcze orzeczono – w oparciu o zasadę odpowiedzialności za wynik procesu – na mocy art. 118§1 k.p.w. w zw. z art. 119 k.p.w. w zw. z art. 634 k.p.k., w tym o wysokości zryczałtowanych

wydatków w sprawach o wykroczenia za postępowanie przed sądem drugiej instancji na mocy §3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 października 2001 r. w sprawie wysokości zryczałtowanych wydatków .... (Dz. U. Nr 118 , poz. 1269), zaś o opłacie na mocy art. 21 pkt 2 w zw. z art. 10 w zw. z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (t.j. Dz. U. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.).